

Δύο Πολιτικοί Μηχανικοί καταγγέλλουν και ζητούν την πειθαρχική δίωξη Πολιτικού Μηχανικού. Κατά τους εγκαλούμενους ο εγκαλούμενος προχώρησε σε πρωτοφανείς πράξεις συκοφαντικής δυσφήμισης εναντίον τους ... απέστειλε προς τα περισσότερα μελετητικά, σε Εργολήπτες, σε τεχνικούς υπαλλήλους Δημόσιων Υπηρεσιών, σε Καθηγητές Πανεπιστημίου, σε κατασκευαστές και λοιπούς επαγγελματίες του τεχνικού κλάδου (εκατόν δέκα τέσσερις παραλήπτες συνολικά) ηλεκτρονική ενυπόγραφη, συκοφαντική εναντίον τους επιστολή με τίτλο "Υπεξαίρεση αρχείων του γραφείου του"... χωρίς να περιμένει την απόφαση του πειθαρχικού συμβουλίου και του δικαστηρίου για την εν λόγω δίωξη τους «καταδίκασε ο ίδιος πρόωρα» αποστέλλοντας την επίμαχη επιστολή και χαρακτηρίζοντάς τους «συναδέλφους» & υποκειμένα. Η επιστολή κοινοποιήθηκε σε πολλούς πιθανούς εργοδότες τους σε μια προσπάθεια να τους αποκλείσει από μελλοντικές συνεργασίες και να τους βλάψει επαγγελματικά.

Τα μέλη του Πειθαρχικού Συμβουλίου καταλήγουν στα εξής:

1. Τα γεγονότα που αναφέρονται στην επιστολή είναι κατά τεκμήριο αληθή καθώς και οι δύο καταγγέλλοντες στο κοινό υπόμνημα που συνυπογράφουν κατά την απολογία τους για την υπόθεση της υπεξαίρεσης αποδέχονται πλήρως την διακίνηση αρχείων της εταιρείας εν αγνοία του προέδρου της.
2. Σύμφωνα με την ιδιόχειρη ομολογία της καταγγέλλουσας η ίδια αποδέχεται πως για διάστημα μιας πενταετίας έστειλε αρχεία της εταιρείας στον δεύτερο καταγγέλλοντα .
3. Δεν τεκμαίρεται από πουθενά το αδίκημα της συκοφαντικής δυσφήμισης καθώς εξ' ορισμού η συκοφαντική δυσφήμιση προϋποθέτει διάδοση ψευδών πληροφοριών εναντίον κάποιου με σκοπό την βλάβη του. Σε αυτήν την περίπτωση πρόκειται για πληροφορίες αληθείς καθ' ομολογία των καταγγελλόντων οι οποίες δεν διαδόθηκαν με σκοπό την βλάβη τους αλλά την εξακρίβωση της οικονομικής και ηθικής βλάβης που υπέστη ο εγκαλούμενος από τις πράξεις τους.
4. Με τα μέχρι σήμερα στοιχεία διαφαίνεται πως ο σκοπός της επιστολής του εγκαλουμένου ήταν αφενός η εκτίμηση του μεγέθους της ηθικής και οικονομικής βλάβης που υπέστη η εταιρεία του και αφετέρου η προστασία των συμφερόντων της.

Με βάση τα ανωτέρω τεκμηριώνεται πως ο εγκαλούμενος δεν έχει υποπέσει σε συμπεριφορά που δεν συνάδει με την ιδιότητα του μηχανικού.

Ως εκ τούτου δεν τεκμηριώνεται πειθαρχικό παράπτωμα σύμφωνα με το άρθρο 30 του Π.Δ. 27-11/14.12.1926 όπως αυτό τροποποιήθηκε με το Ν 783(31-12-1970) καθώς και τον επαγγελματικό κώδικα των Ελλήνων Διπλωματούχων Μηχανικών για τον εγκαλούμενο.

Τα μέλη του Πειθαρχικού Συμβουλίου αποφασίζουν κατά πλειοψηφία την απαλλαγή του Πολιτικού Μηχανικού.